

יום ג' ט"ו
 ארבעה עשר אלול
 תש"פ

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת אבות

אנשי בוקר - תוכנית חורף

ופתיחת מחזור לימוד על תפילת עמידה 🌿 כל שבוע - ברכה אחת
 התבוננות, התכווננות ומקורות 📖 קבוצת לימוד בווטצאפ 📱 שיעור
 קצר בכל שישי ב09:00 🕒 סיכום ותרגיל כתיבה

פתיחה - יום עיון
 בראשית

ברכת אתה קדוש חי-שרה	ברכת מחיה מתים וירא	ברכת אבות לך-לך	ד' שפתי תפתח נח
ברכת גואל ישראל (וישב י'הנוכה)	ברכת סלח לנו וישלה	ברכת השיבנו ויצא	ברכת חונן הדעת תולדות
ברכת שופטנו שמות	ברכת תקע בשופר ויהי	ברכת בך עלינו ויגש יי' טבת)	ברכת רפאנו מקץ י'זאת חנוכה)
ברכת צמח דוד יתרו	ברכת בונה ירושלים בשלח	ברכת על הצדיקים בא	ברכת ולמינים וארא
ברכת שים שלום בי-תשא	ברכת מודים תצווה יפורים, השיעור בחמישי)	ברכת רצה תרומה	ברכת שמע קולנו משפטים
		סיום - יום עיון ויקרא	נצור לשוני מדע ויקהל-פקודי

כתיבה
 ארבעה עשר
 אלול
 תש"פ

ה' שנת
 תש"פ

דברי חסידים
אנשי בוקר -
תפילת עמידה

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

שו"ע סי' צח

צריך שיהיה לו כוונה בתפלתו

סעיף א - המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו ויחשוב כאלו היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוין בהם יפה לבל יכשל קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא חוקר כל המחשבות וכך היו עושים חסידים ואנשי מעשה שהיו מתבודדים ומכוונין בתפלתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות ולהתגברות כח השכלי עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה ואם תבא לו מחשבה אחרת בתוך התפלה ישתוק עד שתתבטל המחשבה וצריך שיחשוב בדברים המכניעים הלב ומכוונים אותו לאביו שבשמים ולא יחשוב בדברים שיש בהם קלות ראש.

הגה: ויחשוב קודם התפלה מרוממות האל יתעלה ובשפלות האדם ויסיר כל תענוגי האדם מלבו (הר"י ריש פרק אין עומדין). ואסור לאדם לנשק בניו הקטנים בבית הכנסת כדי לקבוע בלבו שאין אהבה כאהבת המקום (בנימין זאב סימן קס"ג ואגודה פרק כיצד מברכין):

ה' שאת
ה' שאת

תורה
אנשי בוקר -
תפילת עמידה

אנשי בוקר - תפילת עמידה

שו"ע סי' צח

סעיף ב - לא יתפלל במקום שיש דבר שמבטל כוונתו ולא בשעה המבטלת כוונתו (טור בשם ר"מ מרוטנברג והגהות מיימוני פרק ד' מהלכות תפלה). ועכשיו אין אנו נזהרין בכל זה מפני שאין אנו מכוונים כל כך בתפלה:

סעיף ג - יתפלל דרך תחנונים כרש המבקש בפתח ובנחת ושלא תראה עליו כמשא ומבקש ליפטר ממנה:

סעיף ד - התפלה היא במקום הקרבן ולכך צריך ליזהר שתהא דוגמת הקרבן בכוונה ולא יערב בה מחשבה אחרת כמו מחשבה שפוסלת בקדשים ומעומד דומיא דעבודה וקביעות מקום כמו הקרבנות שכל אחד קבוע מקומו לשחיטתו ומתן דמו. ושלא יחוץ דבר בינו לקיר דומיא דקרבן שהחציצה פוסלת בינו לקיר וראוי שיהיו לו מלבושים נאים מיוחדים לתפלה כגון בגדי כהונה אלא שאין כל אדם יכול לבזבז על זה ומכל מקום טוב הוא שיהיו לו מכנסים מיוחדים לתפלה משום נקיות:

סעיף ה - אל יחשוב ראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתי כיון שכוונתי בתפילתי כי אדרבה זה מזכיר עונותיו של אדם (שעל ידי כך מפשפשין במעשיו לומר בטוח הוא בזכיותיו) אלא יחשוב שיעשה הקב"ה בחסדו ויאמר בלבו מי אני דל ונבזה בא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אם לא מרוב חסדיו שהוא מתנהג בהם עם בריותיו:

ה' שאת
ה' שאת

היום גשפוי
אני רוצה להיות אדם טוב
אני רוצה

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

שו"ע סי' קא

המתפלל צריך שיכוין בכל הברכות ואם אינו יכול לכוין
בכולם לפחות יכוין באבות ואם לא כיון באבות אף על
פי שכיון בכל השאר יחזור ויתפלל.

הגה: והאידנא אין חוזרין בשביל חסרון כוונה שאף
בחזרה קרוב הוא שלא יכוין אם כן למה יחזור (טור):

ה' שאת
באת

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
ג' ז' ז'

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכות השבח

דריש ר' שמלאי לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואח"כ יתפלל - עבודה זרה ז ע"ב

נראה לפרש על דרך שאמר ברשב"א כשעומד אדם בתפילה צריך ליזהר בשלושה דברים, אחד שלא יחשוב שראוי אני לעשות בקשתי, רק לצפות לחסד עליון שיעשה עמו חסד חנם, כמו שאמר משה רבינו ע"ה (דברים ג, כג) ואתחנן אל ה', אין חינון אלא לשון מתנת חנם. והשני צריך לדעת שהבורא ברוך הוא וברוך שמו יכול בודאי לעזור לו ולא להסתפק חס ושלום. והשלישי שלא לשום בטחוננו רק בו לבד ומבלעדו אין עוד עזר. ועל זה תיקנו שלוש ברכות הראשונות שבתפילה. בברכה הראשונה גומל חסדים טובים, להורות שאין לאדם במעשיו הטובים. ובברכה השנייה מחיה מתים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, להאמין שהוא כל יכול. ובברכה שלישית אתה קדוש וכו' וקדושים בכל יהללוך סלה, קדושים נקראים העולמות העליונים, הם יהללוך סלה, כי הכל מודים שמבלעדו אין מלך גואל ומושיע - עבודת ישראל אבות פרק ב

ה' שאת
דעתך

יום ג' ט"ו
אני רוצה לומר
תודה

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת אבות

בְּרוּךְ אַתָּה ה'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן
בְּרוּךְ אַתָּה ה'
מַגֵּן אַבְרָהָם

ה' שבת
תשפ"ב

יום ג' ט"ו
אני רוצה לומר
תודה

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת אבות

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה ה' מגן אברהם

לשון אחי ה"ר יחיאל ז"ל דורשי רשומות הם חסידי אשכנז אשר היו שוקלין וסופרינ מספר
מנין תיבות התפלות והברכות וכנגד מה נתקנו אמרו שבג' ברכות הראשונות יש ק"ז
תיבות... וברכה ראשונה יש בה מ"ב תיבות... וכנגד שם מ"ב שפירשתי אותו על האבות
ולכן אות הראשונה של ברכה ב' והאחרונה מ' הרי מ"ב - טור או"ח קיג

ה' שאת
התורה

יום ג' ט"ו
אברהם אבינו
אבות

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת אבות

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה ה' מגן אברהם

מנין שאומרים אבות שנאמר **הבו לה' בני אלים** - מגילה יז ב

הבו לה' בני אלים בני אברהם יצחק ויעקב, **אף אתם ברכו ברכה ראשונה** אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב מדרש
רמה קרני - מגן אברהם פסיקתא

לכך מצינו י"ח ברכות של תפלה מעולם היו מתוקנות זו אחר זו, כיון שבאו אנשי כנסת הגדולה כללום ותקנום כסדרן.

כשניצל אברהם אבינו מאור כשדים פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י מגן אברהם - מדרש

עמד אברהם והיה מתפלל לפני הקדוש ברוך הוא ואומר רבון כל העולמים, לא בכח ידי עשיתי את כל אלה אלא בכח
ימינך, שאתה מגן לי בעולם הזה ולעולם הבא, שנאמר [תהלים ג, ד] ואתה ה' מגן בעדי בעולם הזה. כבודי ומרים ראשי
[שם] לעולם הבא. וענו העליונים ואמרו ברוך אתה ה' מגן אברהם - פרקי דרבי אליעזר כז

ה' שאת
ה' שאת

יום ג' ט"ו
אברהם אבינו
אבות

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת אבות

מלכות

ומטעם זה ליכא מלכות כגון מלך העולם בברכה ראשונה של שמנה עשרה **כי בפרק שהתחיל להיות אלהי אברהם עדיין לא נודע מלכותו בעולם.** ומ"מ נרמז בו מלכות מלך עוזר ומושיע - הדר זקנים בראשית כד

אלהי אברהם הוי כמו מלכות דאברהם אבינו המליך הקדוש ברוך הוא על כל העולם שהודיע מלכותו תוספות - ברכות מ ע"ב

יש אומרים לפי שאמר אלהי אברהם הוה כמו מלכות לפי שעדיין לא המליכוהו עליהם העולם עד שבא אברהם אבינו והודיע טיבו בעולם והיינו דכתיב (בראשית כד) ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי - רא"ש

ה' אלהי אברהם

יום ג' ט"ו
אני רוצה לברך את ה'
ג' ז' ז'

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת אבות

ואעשך לגוי גדול ואברכה מברכיך

ופותחים באלהי אברהם דאמר ר"ל ואעשך לגוי גדול זה שאומרים אלהי אברהם - טור
או"ח

אר"ל האבות הן הן המרכבה - בראשית רבה לך-לך מז

והיה ברכה, א"ל הקדוש ברוך הוא משעה שבראתי עולמי ועד עכשיו הייתי זקוק לברך
בריותי, שנאמר ויברך אותם אלהים, וברכתי לנח ולבניו, שנאמר ויברך אלהים את נח,
מכאן ואילך אתה עשוי על הברכה תנחומא לך לך

ה' שאת
ברכה

יום ג' ט"ו
אני צריך ללמוד
ג' ז' ז'

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת אבות

אלוקי אביך

ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב - שמות ג, ו

אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים - שמות כ, ב

אמר החבר על הדרך הזה השיבותיך כאשר שאלתני. וכן פתח משה לדבר עם פרעה כשאמר לו אלהי העברים שלחני אליך, ר"ל אלהי אברהם יצחק ויעקב מפני שהיה אברהם מפורסם אצל האומות, וכי התחבר אליהם דבר האלהים והנהיג אותם ועשה להם נפלאות, ולא אמר אלהי השמים והארץ שלחני אליך, ולא בוראי ובוראך. וכן פתח אלהים דבריו אל המון ישראל: "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", ולא אמר: "אני בורא העולם ובוראכם": וכן פתחתי לך מלך הכוזר כאשר שאלתני על אמונתך, השיבותיך מה שאני חייב בו וחייבין בו כל קהל ישראל, אשר התברר אצלם המעמד ההוא בראות עיניהם, ואחר כן הקבלה הנמשכת שהיא כמראה העין - כוזרי ג, כה

ה' אלהיך

הוא גישה
אנשים מבינים את
האמת

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת אבות

מגן אברהם

כמו שאנו אומרים עליו מגן אברהם יותר מן שאר אבות, וזה מפני כי אברהם הוא יסוד הראשון לכל, והיסוד הוא הדבר שיותר בחוזק ותוקף בעבור שהוא יסוד הבנין ואין מי שיוכל לעקור היסוד, ואין לך יסוד יותר מן אברהם, לכך אמר אנכי מגן לך כי מפני שהוא יסוד אם מתכנסים כל האומות לא יוכלו לעשות לו דבר, כי היה לו ענין אשר ראוי ליסוד - מהר"ל גבורות ד' ו

והכלל שצריך כל איש ישראל לידע כי זה הכח שיש בכל איש ישראל מכח האבות וכריתות בריתנו ית' הוא העיקר באופן שכל יגיעת האדם אין נחשב לכלום נגד זה הכח. אף כי עיקר הוא יגיעת האדם. אך שזה הכח למעלה מהכל. ואמת כי כל היגיעה לבוא לזה להיות בוחר בדרכי אבותינו ועי"ז יבוא לכח הזה וז"ש מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי. ופי' מו"ז ז"ל מ"ש מגן אברהם שהקב"ה הבטיח לו שיהי' ממנו נקודה בכל איש ישראל אשר הוא ית' מגין עלי' שלא יוכל לקלקל אותה כו'. ונקודה זו מסייע לכל איש ישראל כפי מדריגתו... - שפת אמת לך-לך

הוא גישה
אנשים מבינים את
האמת

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
ג' זור

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת אבות

ואעשך לגוי גדול ואברכה מברכיך

ונאמר לו ואעשך לגוי גדול ואברכה מברכיך כו' ולמה הבטיח לו כל זאת והלא בלא זה הי' עושה רצונו ית'. אבל רצה להודיעו שידע כי הכל תלוי בו ושהוא הצדיק שהכל מתברכיך בעבורו ולכן כל המעשים שעשה אאע"ה עשאהו בעבור כל הדורות הבאים וזהו ענין שם אבות שכל מעשיהם לא הי' לשעה וז"ש שאומרים אלקי אברהם יצחק כו'. פי' שקבלת מלכותו ית' שקיבלו עליהם עודנו קיים לכל זרע ישראל שבכחם יכולים גם הם לקבל אלקותו יתברך בהתעוררות מעשי אבות. וגם הראה לו ואברכה מברכיך שגם עי"ז יכול לקיים כל הבריאה שגם הרשעים שא"י להטות לבם אחר דרכו של אאע"ה אעפ"כ ע"י שיראו ויבינו כי הוא הצדיק ויברכו אותו יהי' להם ג"כ ברכה ועי"ז יהנו כולם ממנו. שפת אמת לך לך

ה' שאת
דרכיך

יום ג' ט"ו
אני רוצה לכתוב
את

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת אבות

בְּרוּךְ אַתָּה ה'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה
מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן
בְּרוּךְ אַתָּה ה'
מַגֵּן אַבְרָהָם

ה' שנת
תשפ"ב

יום ג'שפ"ו
אני רוצה לראות את ה
ג'שפ"ו

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת אבות

מה שראינו היום

להתכוון. לפחות בברכת אבות. הרבה פעמים זה מה שנותן כח להמשיך.
כל מלה מכוונת. עצם אמירת המלים והכוונה הפשוטה עולה.
אנשי כנסת הגדולה טמנו בתוך התפילה את כל הכוונות.
אנחנו מתחילים עם האבות. עם הסגולה. עם הד.ג.א שלנו.
נזכרים – ופועלים – מכח הזכות והברית שלנו עם הקב"ה.
ואולי: אנחנו באים לתפילה לא לבד – אלא כעם. ויותר מזה – כעם נצחי, עבר הווה
ועתיד.
תודעה של חיבור, קרבת ה', והמלכת ה'. עלינו. כאן. עכשיו.

ה' שאת
המלכת

שבת

שלוש!

ה' שבת
ה' שבת